

Színházi leckénk

Ötödik osztályban a sok új tantárgy közt a **Dráma és színház** is szerepel az órarendünkben. Hetente egyszer találkozunk Eszti nénivel, aki az órákon drámajátékokat játszik velünk.

Eleinte csodálkozva fogadtuk azokat, majd nagy kedvvel vettünk részt például a Tapsfordító, Vak ő, Seriff játékokban és másokban is. Sok olyan is előfordul köztük, amely a figyelmünket fejleszti, amelyre felső tagozat elején nagy szükségünk van. Játékos formában gyakorolhatjuk a társainkkal való együttműködést, az egymás iránti bizalmunk működését is. Más játékokban pedig a kreatív ötleteinket használjuk fel.

Elérkezett december 7-e, amikor osztályunk több tagja a Hevesi Sándor Színházba indult, hogy megnézze az évad általános iskolai bérletben szereplő első előadást: a „Noszty fiú esetét Tóth Marival”.

Drámaórán a tanárnő beszélt nekünk a dráma jellemzőiről, a színház működéséről. Érdekes pillanatok voltak, amikor az ott dolgozók munkájáról, az egyes színházi szakmákról és persze az előadás létrejöttének folyamatáról mesélt.

Mivel ő is dolgozott a zalaegerszegi teátrumban, érdeklődve hallgattuk az egyes „kulisszatitkokat”:

- Kinek a feladata az előadás szövegkönyvének megírása?
- Mikor van szükség sűgőra a próbákön és az előadások alkalmával?
- Mik azok az emlékpőbák?
- Miért hívják „dobozszínháznak” a színpadot és nézőteret együtt?
- Hol helyezkednek el a hangosítók és világosítók? Mi a feladatuk?
- Mire „ügyel” egy színházi ügyelő?
- Hogyan válik valaki színművésszé? stb.

A fenti kérdésekre kapott órai válaszok és a tartalmas beszélgetés segítette az első színházi élményünk feldolgozását.

A darab(az eredeti regény) nem igazán az életkorunkhoz illeszkedett(a sok szöveg, a tőlünk „idegen” nyelvhasználat, a darab sok-sok fordulata) így számos kérdést tettünk fel vele kapcsolatban a szünetben, majd a következő órán is.

De voltak érdekes pillanatok pl. a rikkancs érkezése. Szinte az egész nézőtér megtapsolta, megköszönve az általa megosztott információkat és a jó hangulatot is. Vagy a darabban szereplő táncosok is fokozták jókedvünket – mint megtudtuk, hogy ők a Zalai Táncegyüttes tagjai.

A fiúkat a fények játéka, az egyes színváltozások alkalmával a díszletezők munkája, a bútorok és a színpalak mozgatása érdekelte, a lányoknak a korabeli öltözékek, különösen a színésznők ruhája, valamint a zene tetszett.

A kissé hosszúra sikeredett előadást követően fáradtan tértünk haza. Többünknek ez volt az első „köszínházi” élménye, hiszen alsósként inkább bábszínházat néztünk.

Ezen a délután újabb leckét kaptunk, megértettük, hogy a színház is intézmény, melyben minden dolgozónak jelentős feladata van a sikeres alkotás érdekében. A dráma és a színjáték színpadra szánt alkotás, melynek a szövege a színészi játékkal válik élővé, tükröt tartva egy adott történelmi kor világról, a benne élő hús-vér emberek problémáiról.

Ezen a délutánon egy kötelező olvasmány, azaz a Noszty család élete elevenedett meg előttünk a Hevesi Sándor színpadán.

Bodzási Zoé és Soós Lázár 5.c

Zalaegerszegi Petőfi Sándor Magyar-Angol Két Tanítási Nyelvű Általános Iskola